

ש' דא יעקב פליל תלת אבהן, דאינון ענפי
אילנא, וסלקין לשבעין ותריין שמקין דויסע
ויבא ויט, דבהאי שמא אתבריאו עשבין
ואילנין דאינון נשמתיין דצדיקיא, והאי עשב
עליה אתמר (תהלים קד יד) ועשב לעבודת האדם
להוציא לחם מן הארץ, לחם אפירים אכל
איש (שם עח כו), ואיהו נהמא דאורייתא. (ד' ט' ט"ז
ו"א) דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך אכול בשמחה
לחמך, ואיהו לעבודת האדם, ה' דאדם
דאתמר בה המוציא לחם מן הארץ, מאי
לעבודת האדם, לית עבודה הכא אלא צלותא,
דאיהי פולחנא דשכינתא, עבודת יהו"ה ודאי,
ועלה אתמר (תהלים קד כג) יצא אדם לפעלו
ולעבודתו עדי ערב, יצא אדם לפעלו דא
צלותא דשחרית, ולעבודתו עדי ערב דא
צלותא דמנחה, דאתמר בה (בראשית כד טג) ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.

תקונא תריין וחמשיין

בראשית פרא אלהי"ם אלהי"ם. חמש
אתון פחושבן ה', א"ד מן אדנ"י
הכי סליק לחמש, ורזא דמלה ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה (בראשית ב
ו). תא חזי אתערותא צריכא מתתא לעילא,
ולבתר והשקה את כל פני האדמה, והשקה
ו' איהו שקיו מעילא לתתא, דאיהו נחל
קדומים דאתמשך מן מוחא, והכי צריך
לאתערא אתערותא בקדמיתא מאתתא, ורזא
דמלה אשה פי תזריע (ויקרא יב ב) ומיד וילדה
זכר, נוקבא אדנ"י, דכר יהו"ה, פד אקדימת
ברתא שליט דכורא ואתעביד יאהדונה"י,
ורזא דמלה יהו"ה אדנ"י חילי (חבקוק ג יט), ועל
במותי ידריכני (שם) אלין אבהן, למנצח
בגנינותי (שם) אמה ותריין שוקין, מאי חילי

ומשום זה, וכל שיח - זה צדיק,
וכל עשב - ע"ב ש', זה יעקב
הכולל שלשת האבות, שהם ענפי
האילן, ועולים לשבעים ושנים
שמות של ויסע ויבא ויט, שפשם
הזה נבראו עשבים ואילנות שהם
נשמות הצדיקים, והעשב הזה
נאמר עליו ועשב לעבודת האדם
להוציא לחם מן הארץ, לחם
אפירים אכל איש, והוא לחם
התורה, שנאמר בו לך אכל
בשמחה לחמך, והוא לעבודת
האדם, ה' של אדם שנאמר בה
המוציא לחם מן הארץ. מה זה
לעבודת האדם? אין עבודה כאן
אלא תפלה, שהיא עבודת
השכינה, עבודת יהו"ה ודאי,
ועליה נאמר יצא אדם לפעלו
ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם
לפעלו - זו תפלת שחרית.
ולעבודתו עדי ערב - זו תפלת
מנחה, שנאמר בה ויצא יצחק
לשוח בשדה לפנות ערב.

תקון שנים וחמשים

בראשית פרא אלהי"ם. אלהי"ם
חמש אותיות פחושבון ה', א"ד
מן אדנ"י כף עולה לחמש, וסוד
הדבר - ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה. בא
וראה, התעוררות צריכה ממטה
למעלה, ואחר כף והשקה את כל
פני האדמה, והשקה ו' היא
השקאה ממעלה למטה, שהיא
נחל קדומים שנמשך מן המוח,
וכף צריך להעיר התעוררות
בראשונה מהאשה, וסוד הדבר -
אשה פי תזריע, ומיד וילדה זכר.
הנקבה אדנ"י, הנזכר יהו"ה,
כשמקדימה הפת, שולט הנזכר
ונעשה יאהדונה"י, וסוד הדבר -
יהוה אדנ"י חילי, ועל במותי
ידריכני - אלו האבות, למנצח
בגנינותי - האמה ושתי השוקים.